Dosarul nr. 3-3829/2024;
2-24088200-12-3-07082024;

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

09 octombrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Negurița Veaceslav
Grefier Vrancean Natalia
Cu participarea avocatului reclamantului Crețu Adrian
reprezentantului pârâtului Matei Livia

examinând în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul I.P.Î.P. „Wonki" împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal RM, terț Spataru Mariana privind contestarea actului administrativ individual defavorabil.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces.

Reclamantul I.P.Î.P. „Wonki" la 07 august 2024, a înaintat în instanța de judecată o acțiune în contencios administrativ împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (*în continuare CNPDCP*) cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 11.07.2024 Instituției private de învățământ preșcolar „WONKI" i-a fost comunicată Decizia nr. 198 din 08 iulie 2024 emisă de Autoritatea publică Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în rezultatul examinării plângerii cet. Spataru Mariana, înregistrată cu nr. S-1016/24 din 26.02.2024 (actul administrativ defavorabil), pe care o consideră neîntemeiată și vădit lipsită de suport juridic.

Susține că, pretinsa încălcare care stă la baza emiterii Deciziei menționate este, citat *„înregistrarea video postată la data de 26 februarie 2024 ora 14:06 min de către* I.P.Î.P. „Wonki" *pe contul său de „Instagram", conține date cu caracter personal ale minorului Spătaru ***** și anume imaginea acesteia" (pagina* 10 alin. 1 al Deciziei).

Menționează reclamantul că, prin semnarea Contractului Educațional nr. E/024 din 01 septembrie 2023, petiționara a acceptat în mod expres, adică și-a exprimat consimțământul cu privire la filmarea și fotografierea copilului (cap. 5 pct. 5.4 lit. v), pagina 5 Contractului și nu a obiectat nimic. Retragerea consimțământului a avut loc la 09.02.2024 prin Cererea adresată către I.P.Î.P. „Wonki", care nu poate avea efect retroactiv (art. 5 alin. (2) al Legii nr. 133/2011).

Susține că, după data indicată pe contul Kindergarden.wonki de pe „Instagram" nu se

regăsesc careva foto/video în care ar fi vizată sau posibilă identificării minora Spătaru *****, ori prin procedura administrativă contrariul nu a fost stabilit, invers, pe pag. 4 alin. 2 și pe pag 11 alin. 1 al Deciziei se notează că la data de 24.06.2024 a fost verificată suplimentar pagina de "instagram" www.instagram.com/Kindergarden.wonki, Centrul nu a determinat existența înregistrărilor video reclamate de către Spataru Mariana și Spataru Dan.

Indică că, alte constatări sau dovezi acumulate de către autoritatea publică nu sunt.

Mai mult ca atât, administratoarea I.P.Î.P. „Wonki" Olga Cernei a comunicat și autorității în cadrul audierii că „Dacă părinții ar fi solicitat direct înlăturarea tuturor detaliilor ce le puteau recunoaște ei, ca fiind ale fiicei lor, le-ar fi eliminat imediat pe toate ".

Consideră partea reclamantă că, prin urmare, autoritatea pârâtă nu a elucidat, verificat informațiile din plângere în propria procedura administrativă (nu a analizat secvența video prezentată, cine, cum și în general dacă se poate de identificat persoana din secvența video prezentată, la ce data a fost plasată secvența și de cine și când anume a fost eliminat), bazându-se implicit pe cele invocate de petiționara Spataru Mariana, astfel încât în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt, prin probe certe și de netăgăduite, respectiv, în favoarea I.P.Î.P. „Wonki" acționează principiul *in dubio pro reo*.

A mai notat că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. înainte de a fi o problema de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt. Preeminența dreptului cere autorității publice să nu se întemeieze, în deciziile pe care le emite, pe probabilități și presupunerile proprii, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Susține că, pentru a valorifica dreptul la imagine, ultima trebuie să fie recognoscibilă publicului, ca să fie foarte clar că o anumită persoană este vizată în imagine. Această condiție este inerentă exercitării dreptului la propria imagine. În înregistrarea video la care face referire pârâta sunt mai mulți copii, captate în imagine cu spatele, toți sunt în ochelari, căciula și nu pot fi deslușite caracterele fizice unice ale minorului Spătaru *****, ceea ce face imposibilă încălcarea imputată reclamantului.

Acest fapt regăsește confirmare și în procedura administrativă, anume pe pag.2 alin. 1 al Deciziei contestate, citat: *„...din înregistrarea video anexată nu era posibilă identificarea identității fiicei cet. Spataru Mariana, reieșind din considerentul că în imagini se regăsesc mai mulți copii minori, la data de 04 martie 2024, CNPDCP a remis în adresa cet. Spataru Mariana citația nr. 02/1-06/708, în vederea prezentării la data de 14.03.2024 pentru audiere. Aceasta prezentându-se a indicat care este imaginea copilului său minor, fiind determinat ca minora Spataru ***** se regăsește în imagine, pe planul secundar".*

Astfel, consideră că este evident, că nici autoritatea pârâtă, nici I.P.Î.P. „Wonki" nu au putut să identifice copilul respectiv, ceea ce este imposibil și pentru un „observator obiectiv".

A mai notat că, nici nu a fost verificat de către autoritatea faptul că pe imaginea era vizată Spătaru *****, simplu acceptând cele indicate de către petiționară, ce este contrar principiilor de imparțialitate (art. 25 Cod Administrativ).

Reieșind din cele explicate supra, indică partea reclamantă că, secvența video pe care se bazează Decizia CNPDCP nu cade sub incidența Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal care în art. 3 definește date cu caracter personal ca orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale.

Susține că, copilul minor Spataru ***** nicicum nu poate fi identificată în secvența video, care autoritatea invocă în calitate de încălcare pentru că nu cuprinde în sine elemente specifice identității fiindcă: 1) este filmată în mulțimea altor copii 2) se regăsește pe plan secundar, numai de mama sa, secvența video se desfășoară într-o așa dinamică cât este imposibil de identificat minora, întrucât toți copii se mișcă. Probabil acest lucru este posibil doar pentru părinții care știu echipamentul de înot a copilului - detaliile necunoscute altor persoane 3) este acoperit capul copilului.

Reieșind din cele expuse, reclamantul solicită: anularea în tot a Deciziei nr. 198 din 08 iulie 2024 emisă de Autoritatea publică Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în rezultatul examinării plângerii cet. Spataru Mariana, înregistrată cu nr. S-1016/24 din 26.02.2024.

Poziţiile participanţilor la proces:

Reprezentantul I.P.Î.P. „Wonki” - avocatul Crețu Adrian, în ședință de judecată a susținut cererea depusă solicitând admiterea acesteia conform motivelor invocate.

Reprezentantul autorității pârâte CNPDCP - Matei Livia în ședință de judecată a solicitat respingerea cererii pe motive indicate în referință (f.d. 23-28).

Terțul Spătaru Mariana în ședință de judecată a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată pe motive invocate în referință (f.d. 52-55).

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând acțiunea de contencios administrativ, audiind explicațiile părților prezente în ședință, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu și interconexiunea lor și coroborându-le, per ansamblu, la normele legale relevante în domeniu, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea în contencios administrativ înaintată de I.P.Î.P. „Wonki” împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil este **admisibilă,** dar urmează a fi **respinsă** ca nefondată, din considerentele ce urmează.

Circumstanţele privind admisibilitatea acţiunii:

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a

probelor.

Conform art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin.(1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I.prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

IV. respectarea procedurii prealabile

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Aici, instanța de judecată reține că sub aspect procesual, accesul liber la justiție se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acțiune, cu aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept.

Potrivit normelor procesuale, pentru a pune în mișcare o acțiune, este necesară îndeplinirea

cumulativă a unor condiții de formă și conținut. Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că accesul la justiție poate fi limitat, în special prin instituirea *condițiilor de admisibilitate,* domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporționalitate între interesul persoanei și scopul legitim urmărit (*Guérin contra Franței, 29 iulie 1998, § 37*).

Cu toate acestea, limitările nu trebuie să reducă la zero esența acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiției și, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicați în proceduri trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (*Miragall Escolano ș. a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33*).

Tot în acest context, instanța subliniază că prin instituirea admisibilității acțiunilor diferite judecății nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condițiile legii, ci exclusiv instaurarea unui climat de ordine juridică, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional statuat de art. 20 din Constituția Republicii Moldova, prevenindu-se, astfel, abuzurile și asigurându-se protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalți.

Prin prezenta acțiune în contencios administrativ, reclamantul I.P.Î.P. „Wonki" solicită anularea Decizia nr. 198 din 08 iulie 2024 prin care s-a constatat încălcarea prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a), c), art. 5 alin. (3) ale Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal de către I.P.Î.P. „Wonki", la prelucrarea datelor cu caracter personal ale minorei Spataru *****.

Astfel, instanța de judecată atestă că reclamantul a formulat o acțiune în contestare.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Potrivit art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În privința primei condiții de admisibilitate, se reține că actul contestat este unul administrativ individual defavorabil, deoarece prin acesta s-a constatat încălcarea de către reclamantul I.P.Î.P. „Wonki" a prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a), c), art. 5 alin. (3) ale Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Competența pentru examinarea prezentei cereri, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani),

acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În privința respectării procedurii prealabile, instanța reține că, conform art. 162 alin. (1) din Codul administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Potrivit art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

După cum rezultă din art. 27 alin. (5) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133/2011, operatorul, persoana împuternicită de către acesta sau subiectul datelor cu caracter personal pot contesta acțiunile, inacțiunile și decizia Centrului direct în instanța de judecată, în conformitate cu prevederile Codului administrativ, **fără respectarea procedurii prealabile.**

În ceea ce privește termenul de înaintare a acțiunii de contencios administrativ, conform art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Drept urmare, având în vedere că acțiunea în contencios administrativ a fost depusă de către I.P.Î.P. „Wonki” în instanța de judecată la 07 august 2024 Decizia CNPDCP fiind din 08 iulie 2024, se reține că aceasta a fost depusă în interiorul termenului prevăzut de lege în acest sens, așadar se constată că acțiunea de contencios administrativ înaintată de I.P.Î.P. „Wonki” este admisibilă.

Circumstanțele privind fondul cauzei:

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) şi (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 206 alin. (1) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);

b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în

obligare);

c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare);

d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanțele să-și motiveze deciziile, totuși acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Seria A nr. 288, și Burg c. Franței (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II). Întinderea obligației de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (a se vedea Ruiz Torija c. Spaniei și Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărârile și deciziile 1997-VIH).

Stare de fapt denotă că, la 01.09.2023 a fost încheiat contractul educațional nr. E/024 între I.P.Î.P. „Wonki" și Spataru Dan, la punctul 8.4. a contractului fiind indicat "prin semnarea prezentului contract educațional, elevii și **părinții își dau acordul** pentru folosirea de către școală de înregistrări foto-audio-video a activității acestora și a numelor lor în scop exclusiv educativ sau pentru promovarea, pe diferite canale, a imaginii școlii și a rezultatelor activităților școlare și extrașcolare ale unității" (f.d. **24, 27** verso dos. adm.).

La 04.12.2023 a fost reziliat contractul educațional nr.E/024 din 01.09.2023 între I.P.Î.P. „Wonki" și Spataru Dan, tatăl copilului minor Spataru ***** (f.d. 7 dosar administrativ).

La 09.02.2024 cet. Spataru Mariana, a înaintat către I.P.Î.P. „Wonki" cerere privind oprirea imediată a prelucrării datelor cu caracter personal a fiicei sale minore, în special exploatarea imaginii copilului în materiale promoționale (f.d. 9 dos. adm.).

La 15 februarie 2025 a primit răspuns de la I.P.Î.P. „Wonki" prin care i s-a comunicat că, datele sale cu caracter personal, precum și a fiicei sale minore nu sunt prelucrate sub nicio formă după rezilierea contractului (10 dos. adm.).

Întrucât imaginile foto/video nu au fost șterse de pe rețelele sociale, la 26 februarie 2025 terțul Spataru Mariana, a înaintat către CNPDCP o plângere, înregistrată cu nr. 69, prin care a solicitat atragerea la răspundere a I.P.Î.P. „Wonki" în legătură cu faptul că aceasta a folosit imaginile copilului său minor pe pagina de instagram.com "kindergarten.wonki" după rezilierea contractului educațional (f.d. 1-2 dos. adm.).

În acest sens, CNPDCP a inițiat controlul privind verificarea prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de către reclamant, iar la 24.05.2024 I.P.Î.P. „Wonki" a emis un răspuns la plângerea înregistrată cu nr. 69 la CNPDC, în care a indicat că, după rezilierea contractului nu poate evidenția cu exactitate perioada în care au rulat materialele, dar în scurt timp au fost eliminate materialele în care era clar văzut chipul minorei Spataru *****. O analiză

mai aprofundată a materialelor și **înlăturarea video-urilor ce ar putea conține imaginea minorei, <u>s-a realizat mai târziu, în luna martie</u> (f.d. 56 dos. adm.).**

La finalul controlului autoritatea a emis Decizia nr. 198 din 08 iulie 2024 prin care a constatat încălcarea prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a), c), art. 5 alin. (3) ale Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal de către I.P.Î.P. „Wonki", la prelucrarea datelor cu caracter personal ale copilului minor Spataru *****.

La baza emiterii actului administrativ individual defavorabil contestat au stat constatările autorității pârâte precum că reclamantul I.P.Î.P. „Wonki" publica spoturi publicitare care rulează pe pagina de "Instagram" și care conțin imagini a minorei Spataru *****, fiica cet. Spataru Mariana și cet. Spataru Dan, fără consimțământul părinților. Deși unele videouri au fost eliminate, înregistrarea din 20.01.2024 ar fi rămas pe pagina acestora.

Drept urmare, nefiind de acord cu constatările autorității publice pârâte materializate în Decizia nr. 198 din 08 iulie 2024, reclamantul I.P.Î.P. „Wonki" a înaintat prezenta acțiune în contencios administrativ, solicitând, primordial, anularea deciziei și subsidiar constatarea încălcării drepturilor și restabilirea în drepturi.

Instanța de judecată reține că la baza statului de drept, consacrat de art. 1 alin. (3) din Constituție, stă principiul legalității. În domeniul administrativ, legalitatea, ca principiu de bază a statului de drept, presupune conformitatea actului administrativ cu normele superioare, care stabilesc condiții privind adoptarea sau emiterea lor cuprinse în actele legislative.

În măsura în care legalitatea vizează actele administrative emise de către autoritățile publice, exigența este ca acestea să acționeze în strictă conformitate cu actele legislative, în limita competenței și atribuțiilor care le-au fost conferite și cu respectarea procedurii reglementate de lege.

Astfel, instanța notează că legalitatea activității administrative se referă, deopotrivă, atât la aspectul *formal* – acționarea autorității publice în limitele competenței și atribuțiilor care le-au fost conferite și cu respectarea procedurii administrative reglementate de lege, cât și aspectul *material* – acționarea autorităților publice în strictă conformitate cu actele legislative de nivel superior.

În contextul cauzei, se reține că, la nivel național, asigurarea protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, în special a dreptului la inviolabilitatea vieții intime, familiale și private este realizată de Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Astfel, după cum rezultă din art. 2 din Legea sus-menționată, aceasta reglementează relațiile juridice care apar în procesul de prelucrare a datelor cu caracter personal ce fac parte dintr-un sistem de evidență sau care sunt destinate să fie incluse într-un asemenea sistem, efectuată în totalitate sau în parte prin mijloace automatizate, precum și prin alte mijloace decât cele automatizate.

După cum rezultă din art. 3 al Legii nr. 133/2011, *date cu caracter personal* reprezintă orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau

indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale, iar *prelucrarea* acestora presupune orice operațiune sau serie de operațiuni care se efectuează asupra datelor cu caracter personal prin mijloace automatizate sau neautomatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, păstrarea, restabilirea, adaptarea ori modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminare sau în orice alt mod, alăturarea ori combinarea, blocarea, ștergerea sau distrugerea.

Potrivit Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016, privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE, **copiii au nevoie de o protecție specifică a datelor lor cu caracter personal,** întrucât pot fi mai puțin conștienți de riscurile, consecințele, garanțiile în cauză si drepturile lor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.

În ceea ce privește fotografiile, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a afirmat că imaginea unei persoane constituie una din principalele caracteristici ale personalității sale, deoarece exprimă caracteristicile sale unice și o diferențiază de semenii săi.

Prin urmare, dreptul unei persoane la protecția imaginii sale constituie una dintre componentele esențiale ale dezvoltării personale. Deși libertatea de exprimare include publicarea de fotografii, Curtea a constatat că **protecția drepturilor și a reputației altor persoane** are o importanță deosebită în acest domeniu, întrucât fotografiile pot conține informații foarte personale sau chiar intime cu privire la o persoană sau familia acesteia *[Уон Hannover împotriva Germaniei (nr. 2)* (MC), pct. 103] (*or, la cazul dedus examinării din imaginile prezentate copilul minor este în costum de baie).*

În context, referitor la înregistrarea și publicarea imaginii unui minor**,** este necesar de menționat că, Convenția ONU cu privire la drepturile copilului definește noțiunea de **„**copil" ca fiind orice ființă umană sub vîrsta de 18 ani, exceptînd cazurile în care legea aplicabilă copilului stabilește limita majoratului sub această vîrstă, prevederi ce se conțin și în legislația Republicii Moldova (art. 51 alin. (1) din Codul familiei, art. 3 din Legea privind drepturile copilului).

De asemenea, conform statuărilor CtEDO din hotărârea din 20.06.2017 în cauza Bogomolova vs. Rusia (cereareanr.13812/09), publicarea imaginii unui minor pe coperta unei broșuri privind copii orfani și adopția lor, fără încuviințarea părinților acelui minor, constituie o încălcare a art.8 (dreptul la respectarea vieții private și de familie).

Într-o altă cauză (Soderman împotriva Suediei, cereareanr.5786, pct.117) CtEDO a statuat printre altele că statul are obligația pozitivă de a asigura instituirea unor dispoziții de drept penal eficiente, pentru a interzice filmarea unei persoane fără consimțământul său în special în cazul în care victima este un minor și incidentul are loc la domiciliul acesteia.

În continuare, se notează că *consimțământul subiectului de date cu caracter personal* reprezintă manifestarea de voință liberă, specifică, informată și lipsită de ambiguitate a subiectului de date prin care acesta acceptă, printr-o declarație sau printr-o acțiune fără echivoc, ca datele cu caracter personal care îl privesc să fie prelucrate.

Potrivit aceluiași articol, *operator* este persoana fizică sau persoana juridică de drept public sau de drept privat, inclusiv autoritatea publică, orice altă instituție ori organizație care, în mod individual sau împreună cu altele, stabilește scopurile şi mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal prevăzute în mod expres de legislația în vigoare.

În conformitate cu art. 4 alin. (1) lit. a), și c) din Legea nr. 133/2011, datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie: a) **prelucrate în mod corect și conform prevederilor legii**; b) colectate în scopuri determinate, explicite și legitime, iar ulterior să nu fie prelucrate într-un mod incompatibil cu aceste scopuri. Prelucrarea ulterioară a datelor cu caracter personal în scopuri statistice, de cercetare istorică sau științifică nu este considerată incompatibilă cu scopul colectării dacă se efectuează cu respectarea prevederilor prezentei legi şi cu respectarea garanțiilor privind prelucrarea datelor cu caracter personal, prevăzute de normele ce reglementează activitatea statistică, cercetarea istorică şi cea științifică; c) **adecvate, pertinente şi neexcesive în ceea ce privește scopul pentru care sunt colectate şi/sau prelucrate ulterior**.

După cum prevede art. 5 alin. (1) din Legea nr. 133/2011, prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimțământul subiectului datelor cu caracter personal. Alin. (3) al aceluiași articol prevede că, **în cazul subiectului datelor cu caracter personal** adult sau **minor** care este supus măsurii de ocrotire judiciare sub forma tutelei, **consimţământul** privind prelucrarea datelor cu caracter personal **se acordă, în formă scrisă, de către reprezentantul legal**, în cazul minorului, sau de către tutore, în cazul adultului.

După cum s-a reținut anterior, legalitatea formală a actului administrativ individual reprezintă emiterea acestuia de către o autoritate competentă, în procedura prevăzută de lege și cu respectarea cerințelor de formă.

Legalitatea materială, la rândul său, privește conformitatea conținutului actului cu normele juridice superioare, impunând condiția ca soluția adoptată să fie corectă în fond, proporțională, întemeiată pe lege și să nu contravină scopului acesteia.

În continuare, se reține că potrivit art. 19 alin. (1) din Legea nr. 133/2011, controlul asupra conformității prelucrării datelor cu caracter personal cu cerințele legii se efectuează de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, care acționează în condiții de imparțialitate și independență.

În conformitate cu art. 20 alin. (1) lit. i) din Legea sus-menționată, Centrul are următoarele atribuții: i) efectuează controlul legalității prelucrării de date cu caracter personal.

În același context, se notează că potrivit art. 27 alin. (3) din Legea nr. 133/2011, în urma examinării plângerii, Centrul emite o decizie motivată prin care constată lipsa încălcării sau încălcarea legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal, cu dispunerea, după caz, a suspendării, încetării operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, rectificării, blocării sau distrugerii datelor neveridice ori obținute ilicit. În cazul lipsei sau insuficienței probelor ce ar demonstra încălcarea, Centrul constată, prin decizie motivată, lipsa încălcării. Decizia privind constatarea încălcării legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal și probele acumulate servesc drept temei pentru întocmirea procesului-verbal cu privire

la contravenție, în condițiile Codului contravențional al Republicii Moldova. Dacă este cazul, instrucțiunile din decizie se includ în planul de remediere a contravenției.

Astfel, având în vedere prevederile legale expuse, se reține că actul administrativ individual defavorabil contestat a fost emis de către o autoritate competentă, în limita și în conformitate cu atribuțiile conferite de lege în acest sens.

După cum rezultă din materialele cauzei, subiectul datelor cu caracter personal este copilul minor Spataru *****, a cărui imagini foto-video au fost folosite în scop publicitar fără consimțământul părinților în spațiul public prin intermediul rețelei de socializare "Instagram.com", pagina kindergarten. Wonki.

Calitatea de operator, la caz, o avea reclamantul I.P.Î.P. „Wonki" care, după cum a reținut și autoritatea pârâtă, prin divulgarea datelor pe rețeaua de socializare a stabilit individual scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal, devenind astfel operator în raport cu prelucrarea datelor cu caracter personal ale minorei Spataru *****, având obligația de a respecta cerințele Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, la prelucrarea acestor date.

Sintetizând cele spuse, în urma cercetării probelor instanța a constatat că, deși inițial reclamantul a avut acordul părinților în temeiul contractului educațional semnat, totuși în urma rezilierii acestuia reclamantul a continuat să **prelucreze ilegal imaginile copilului minor** în perioada decembrie 2023 *(după rezilierea contractului)* până în martie 2024 *(după inițierea investigației de către autoritate)*, **fapt recunoscut de reclamant** în răspunsul său din 23.05.2024 *(„înlăturarea integrală a materialelor s-a realizat în luna martie"* **f.d. 56 dos. adm.).**

În continuare, instanța de judecată reține că, deși reclamantul invocă că, autoritatea pârâtă nu a elucidat, verificat informațiile din plângere în propria procedură administrativă și că decizia este una arbitrară, aceasta s-a limitat doar la invocarea prevederilor legale relevante, neindicând expres care ar fi circumstanțele de fapt pe care își fundamentează acest argument.

Or, analizând Decizia nr. 198 din 08 iulie 2024, instanța de judecată atestă că CNPDCP că a îndeplinit condiția motivării actului administrativ, fiind indicate temeiurile esențiale de drept și de fapt care au stat la baza emiterii actului, fiind expusă descrierea procedurii administrative precedate emiterii, precum și acțiunile întreprinse de autoritate în vederea stabilirii circumstanțelor de fapt prin audierea părților, anexarea probelor etc. Drept urmare, instanța concluzionează că acest argument al reclamantului este nefondat și neîntemeiat, actul administrativ contestat îndeplinind exigențele de motivare stabilite de lege pentru a-i asigura legalitatea.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

Drept urmare, având în vedere circumstanțele de fapt și de drept relatate supra, instanța de judecată concluzionează că acțiunea în contencios administrativ înaintată de reclamantul

I.P.Î.P. „Wonki” împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal RM, terț Duda Pavel, urmează a fi respinsă integral, ca nefondată.

În conformitate cu art. 224, 232 din Codul administrativ instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca nefondată acțiunea în contencios administrativ înaintată de reclamantul I.P.Î.P. „Wonki” împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal RM, terț Spataru Mariana privind anularea Deciziei nr. 198 din 08.07.2024 emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal RM.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani (mun. Chișinău, str. Kiev 3). Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Preşedintele şedinţei Negurița Veaceslav
Judecător